

Ecce homo

Ion Minulescu

Eu sunt o-mperechere de straniu
Și comun,
De aiurări de clopot
Și frământări de clape -
În suflet port tristețea planetelor ce-apun,
Și-n cântece, tumultul căderilor de ape...

Eu sunt o cadențare de bine
Și de rău,
De glasuri răzvrătite
Și resemnări târzii -
În gesturi port sfidarea a tot ce-i Dumnezeu,
Și-n visuri, majestatea solarei agonii...

Eu sunt o-ncrucișare de harfe
Și trompete,
De leneșe pavane
Și repezi farandole -
În lacrimi port minciuna tăcutelor regrete,
Și-n râs, impertinența sonorelor mandole.

Eu sunt o armonie de proză
Și de vers,
De crime
Și idile,
De artă
Și eres -
În craniu port Imensul, stăpân pe Univers,
Și-n vers, voința celui din urmă Ne'nțeleș!...